

A en Màrius

JOAN SALES

Com tu, estimo la noble egua de la planúria,
Lleida, amb els flancs marcats pel ferro de la injúria.
Sovint, pels capaltards plens de sagrada por,
vaig errabundejar, deixant en la foscor
la ciutat sense mur, pels grans camps sense serra.

Allà ¡que blau el cel i que roja la terra!

Quan, com un ull, Antares guaita el món des del sud,
un diable mofeta, el de la solitud,
sol vagar pels llocs àrids. I allà era. Sarcàstic
esperit, que al poeta misàntrop i fantàstic
segueix igual que un gos, omplia d'un tranquil
horror aquells paratges d'on puja un baf humil.

Les hortes s'imbibien entre goluts murmuris.
Les òlibes xiulaven no sé quins mals auguris.
Cap a un horitzó tot injectat de sang
s'enlairava l'encens de les torres de fang.

I jo veia, com una boira pel vent empesa,
flotar damunt de tot aquell món la tristesa.
I ¿què més?
Segre enllà, la pau dels camins rals,
el vermell boig de les cireres garrofals
i una fortor calenta de palla i de farratges...

Indrets esborradissos, solitaris paratges,
muntanyoles d'argila voltant els camps de blat,
erms i més erms, planúries de set i de pecat,
i al fons, Samaritana que es veu contra el crepuscle
alçant amb gest antic el selló sobre el muscle,
Lleida amb la Catedral, marcant encara el temps,
entre fresques sentors d'horta regada i fems,
dreta sobre el llindar de les solituds ermes,
respirant amb l'anhel d'allò que no té termes.

Sales, Joan (2013): *Viatge d'un moribund*. Barcelona: Club Editor.